

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Loci theologici

Hafenreffer, Matthias

Wittebergae, 1622

I. Locus. De morte

[urn:nbn:de:bsz:31-122765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122765)

Præcipuos igitur locos enumera, & eosdem
postea, breviter explicando per-
sequere?

In Statu post Mortem dicendum erit:

I. De Morte.

II. De Immortalitate Animæ: & Corporis Se-
pultura.

III. De Limbo Patrum.

IV. De Purgatorio.

V. De Invocatione & Intercessione Sanctorum.

VI. De Fine Mundi.

VII. De Mortuorum Resurrectione.

VIII. De Extremo Iudicio.

IX. De Inferno.

X. De Vita Æterna.

I. LOCUS.

DE MORTE.

De postremo hominis Statu dicturus,
quare præmittis locum de
MORTE?

SI Homo in Integritatis nobilitate, in qua primùm
Sæcularis fuerat, permansisset, sine morte, cujus om-
nis generis mala & calamitates sunt præcursores,
absolutè hujus terrene vite periodo, ad eternam il-
lam & cœlestem felicitatem translatus fuisset. Quia
verò mandatum Domini prætergressus est: per pec-
catum Mors introivit in Mundum cui omnes peccato
polluti Homines, obnoxij manent.

Et quanquam per Christum restauratorem nostrum, ad Vitam Æternam reparati sumus: hæc tamen est via universe carnis: & NOS qui CREDIDIMUS, per MORTEM sanè transimus ad Vitam: Impij verò, per mortem corporalem, in mortem præcipitantur & damnationem æternam.

Quia igitur nisi per mortem [aut quæ postremis Mundi hominibus, in Adventu Salvatoris loco mortis erit, per subitam Immutationem] ad futuram celestis vite gloriam non transimus: Ideò priusquam de alijs tractemus, etiam de Morte aliquid dicendum est.

Quibus ergò membris hanc considerationem commodè absolvi existimas?

Si dicatur:

1. Quid & unde sit Mors.
2. Quibus imperet.
3. Quæ contra Mortem remedia.

Quid est ergo Mors?

Mors generaliter sumpto vocabulo, non tantum est Dissolutio Corporis & Animæ: quam infinite calamitates [& ipsæ in Scripturis, Mortes dicta] antecedunt: sed & Corporis & Animæ ex ira Dei pronunciatum supplicium & damnatio æterna, nisi remissio fiat in Christo: per peccatum in Mundum introducta.

I.
Quid & unde sit Mors.

Genes. 2, 17. Quocunq; die comederis, de ligno scientiæ boni & mali, morte morieris.

Rom. 6, 23. Stipendia peccati Mors.

Specialiter; Mors est pœna, humano generi propter peccatum irrogata, corporis & animæ unionem dissolvens.

II.

Gen. 3, 29.

Gen. 3, 19. In sudore vultus tui vesceris pane tuo, donec revertaris in terram, de qua sumptus es: Quia pulvis es, & in pulverem reverteris.

Unde Mors primùm exorta est?

I. Mors non est à Deo facta, ut neque peccatum, mortis causa: Quaecunque enim Deus fecit, erant valde bona: Mors autem, ut mors, in malis, & peccati poena est. Et creavit Deus Hominem ad imaginem suam; qui ipsa Vita est. *Gen. 1, 27.*

Sap. 1, 13. Deus mortem non fecit, nec letatur in perditione vivorum.

Sap. 2, 23. Deus creavit hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitudinis suae fecit illum.

II. Sed à Diabolo, cujus invidia in Mundum introducta est.

Sap. 2, 24. Invidia Diaboli introivit mors in orbem terrarum.

III. Et ex transgressione Protoplastorum?

Rom. 5, 12. Per unum hominem peccatum in mundum introivit: & per peccatum Mors.

Rom. 6, 23. Stipendia peccati mors.

1. Cor. 15, 21. Per hominem Mors; & per hominem Resurrectio Mortuorum.

Qui verò Morti obnoxij sunt?

I. Corporali sane morti omnes homines Peccatores, obnoxij sunt.

Ios. 23, 34. En ego hodie ingredior viam universae carnis.

Rom. 5, 12. Per unum hominem peccatum in mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransit: quandoquidem omnes peccaverunt.

1. Cor. 15.

1. Corinth. 15, 22. Sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

Exceptis Henoch & Elia, qui vivi in caelestem beatitudinem translati sunt, & qui in adventu Domini vivi deprehensi, in oculi momento immutabuntur.

1. Corinth. 15, 51. Non omnes quidem dormiemus: omnes tamen immutabimur.

Piis autem Mors non est Mors: Sed Ianua & transitus ad Vitam. II.

Ioan. 5, 24. Amen Amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei, qui misit me, habet vitam eternam; & in Iudicium non venit, sed transit a morte in vitam.

Ioan. 11, 25. Ego sum Resurrectio & Vita, qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet. Et omnis, qui vivit & credit in me, non morietur in eternum.

Quæ Remedia parari possunt, contra mortem?

Viam carnis, qui carnem circumgestamus, declinare non possumus: Sed æquo pede omnium tabernas mors corporali pulsat. I.

Credentes autem in Christum, per mortem transimus in Vitam. II.

Quis est usus hujus Loci?

Ut mortalitatis nostræ memores, non caducis adhaerescamus: sed meditemur aeterna. I.

Hebr. 13, 74. Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus

Ut certæ mortis, cujus incerta hora, memores, prudentiùs ambulemus. II.

Psal. 90, 12. Doce nos numerare dies nostros, ut applicemus Cor ad Sapientiam.

Eccl. 7.

Eccl. 7. 40. In omnibus Operibus tuis; memorare novissima tua, & in aeternum non peccabis.

II.

Ut Mortem, quae nobis vitam Christum vera Fide apprehendentibus, Finis omnium malorum, dulcis à laboribus requies, & ad beatissimam aeternitatis Vitam transitus futura est, non extimescamus.

Luc. 2. 29. Nunc dimittis servum tuum Domine, secundum Verbum tuum in Pace.

Pbil. 1. 23. Cupio dissolvi & esse cum Christo.

Quinam errores hîc fugiendi sunt ?

I.

Epicureorum securitas: qui vel nullas, vel non ferias de morte cogitationes unquam suscipiunt, & quasi aeternum hic victuri essent, solis terrenis occupantur.

Esa 28, 15. Percusimus sœdus cum morte, & cum inferno fecimus pactum.

Luc. 12, 29. anima, habes multa bona posita in annos plurimos, requiesce, comede, bibe, latere Dixit autem illi Deus: Stulte hac nocte repetunt animam à te, quae autem parasti cujus erunt.

II.

Procrastinatorum vanitas, qui de morte quidem cogitant, sed eandem adhuc procul neq, dum metuendam esse, vanissime sibi fingunt, nescientes; mortem nos in corpore hoc peccati intimo infixam, & intra nos ipsos habitantem, quotidie circumferre.

Psal. 90, 10. Anni nostri sunt sicut fabula. Huc referendae sunt omnes similitudines, quibus Scriptura pulcherrimis, Vita nostra & devicium depinxit.

Eccl. 12, 1. Memento Creatoris tui, in diebus juventutis tuae: priusquam veniant dies mali, & appropinquent anni, de quibus dicas: Non mihi placent.

Meticu-

Meticulosorum, nimia timiditas, qui ad quasvis cogitationes, aut mentionem mortis toti cohorrescunt. Si enim Gentiles sua contra mortis terrores solatia, inde hauserunt, quod eam omnem hujus temporis malorum, finem esse intellexerunt: Hinc Mortem saluberrimum malorum Pharmacum. Morborum ultimum medicum; & Portum, appellarunt Mortalium: quem fortem & imperterritum animum nos Christiani non sumamus; quibus Mors per Christum vite Ducem victa, & Transitus facta est ad Vitam: Osee. 13, 14. Ero Mors tua, o Mors, & Lues tua Inferne.

III.

Eurip.
Sophocl.

Philip. 1, 21. Mibi vivere Christus est. Et mori lucrum.

Sum tua Mors, 6. Mors: tua sum quoq; petitis Averne.

Vita mihi Christus; Mors inviolabile Lucrum.

II. LOCUS.

DE IMMORTALITATE ANIMÆ,
ET CORPORIS SEPULTURA.

Dixisti, Mortem esse Animæ & Corporis dissolutionem: quid verò de hisce, jam dissolutis sentiendum aut statuendum est?

Anima revertitur ad eum, qui dedit eam: corpus autem honeste est sepeliendum.

De qui-